

[Finansministeren.]

ingen afgørende Rolle, om Vedtagelsen, som det skete i Fjor og i Aar, først finder Sted efter Finansaarets Udløb.

Hvad Udsigterne for indeværende Finansaar angaar, udtalte det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen sin Tvivl om, at Indkomstskatten vilde indbringe mindre end i 1940—41. Efter de Tal, der foreligger — det vil sige de raa Ligningstal —, er der for indeværende Skatteaar en Nedgang i Aktieselskabsskatterne paa 24 Mill. Kr., hvad der ikke mindst skyldes Faldet i Rederiindtægterne, og desuden er der en Nedgang i den personlige Indkomstskat fra København, Frederiksberg og Gentofte paa 14 Mill. Kr., medens der omvendt er en Stigning i den personlige Indkomstskat fra det øvrige Land paa 25 Mill. Kr. Ifølge Reglerne for Kommunernes Afregning med Statskassen falder den nævnte Nedgang i Skatterne regnskabsmæssigt i det væsentlige paa indeværende Finansaar, medens kun tre Fjerdedele af Stigningen kommer med. Naar ogsaa dette Forhold tages i Betragtning, skulde den samlede Indtægtsnedgang blive ca. 20 Mill. Kr., hvortil kommer, at det vel nok vil knibe med at indkassere Skatterne af alle de Penge, der er tjent ved Jordarbejde, Tørvegravning o. lign. Efter disse Tal er der ikke nogen Reserve af Betydning i det Beløb paa 320 Mill. Kr., hvortil jeg har anslaaet Udbyttet af Indkomst- og Formueskatten for indeværende Finansaar, men der kan altid, bl. a. paa Grund af den uberegnelige Størrelse, der hedder Skattebøder, ske nogen Forskydning, og da det ærede Medlem tager saa massivt paa Tallene, som han gør, maa jeg hellere tilføje, at det ingenlunde er udelukket, at Udbyttet kan blive en halv Snes Millioner større, end jeg har ansat det til.

Det ærede Medlem har dernæst med Hensyn til de indirekte Skatter ønsket oplyst, hvor stor den regnskabsmæssige Indtægt har været for Tiden indtil 1. Oktober, idet han ikke har ment selv at have Midler til at bedømme Udsigterne for dette Omraade. Det forundrer mig, at det ærede Medlem ikke har lagt Mærke til, at der i Begyndelsen af hver Maaned offentliggøres en Oversigt over Told- og Forbrugsafgifterne, visende Indtægten i saavel den forudgaaende Maaned som den forløbne Del af Finansaaret.

Denne Oversigt foreligger for Tiden indtil 1. November, og herefter har Statens samlede kassemæssige Indtægt af disse Skatter indtil da udgjort 303 Mill. Kr., hvori dog ikke er medregnet Forlystelsesskatten, som ikke kan opgøres paa samme Tid. Det er disse Oversigter, som ogsaa jeg i Hovedsagen maa bygge mit Skøn paa, og som altsaa ogsaa danner Basis for den Kalkule, jeg opstillede i September forud for Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget. Jeg bad dengang Tolddepartementet om at foretage en tilsvarende skønmæssig Beregning, og det viste sig da, at de to uafhængigt af hinanden foretagne Opgørelser stemte overens paa et Par Millioner nær.

Siden da er der kommet to Maaneders Indtægter til, og selv om Tolden i Oktober i Aar har givet $6\frac{1}{2}$ Million mindre end i Oktober i Fjor, er det samlede Resultat dog en Del bedre end forudsat ved Opgørelsen i September. Forholdene er jo imidlertid stadig saa usikre, at det i de kommende Maaneder meget vel kan gaa den modsatte Vej. Jeg skal derfor ikke her komme ind paa at korrigere Opgørelsen fra September, men skal for en Ordens Skyld sige til det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen, at jeg paa nærværende Tidspunkt er ude af Stand til at afgøre, om indeværende Aars Driftsregnskab med dets Indtægts- og Udgiftposter til et samlet Beløb af 1 700 Mill. Kr. eller mere vil slutte med — for at nævne et Tal — et Underskud paa 25 Mill. Kr. eller et Overskud paa 25 Mill. Kr.

Hvad angaar det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensens Syn paa Finanspolitikken i Almindelighed, maa jeg tilstaa, at det efterhaanden er blevet mig noget uklart. Jeg har ved tidligere Lejlighed gjort opmærksom paa den Udtalelse, som det ærede Medlem fremsatte under Behandlingen af Lovforslaget om den ekstraordinære Indkomst- og Formueskat i Marts 1940. Han erklærede dengang ud fra de da foreliggende Forhold, at alle jo var klar over, at der var langt igen, inden Dækning var naaet, men han gik ud fra, at der ikke kunde være Tale om yderligere direkte Skatter, og han kunde i Grunden heller ikke tænke sig, at der kunde være stor Mulighed tilbage for indirekte Beskatning. Han fandt derfor, at den løbende Diskussion om, hvorvidt man skulde foretrække Skatter for Laan,